

Klasselov, der kun rammer de fattige prostituerede Kvinder, medens en formuende prostitueret Kvinde, der driver erhversmæssig Utugt, faktisk ikke vil blive ramt af Lovens Straffebestemmelser“. Mindretallet stillede derfor Forslag om at stryge den Del af Hovedbestemmelsen i Forslaget, som bringer Løsgængeriloven i Anvendelse. Subsidiært stillede Mindretallet — sammen med Hammerich — Ændringsforslag om i hvert Fald at give Adgang til at faa et givet Politi-Tilhold prøvet af Retten, samt om, at Politiet skal være forpligtet til, naar det giver Tilhold, tillige at anvise vedkommende Arbejde. Alle disse Ændringsforslag forkastedes. — De nævnte 5 Medlemmer (Borgbjerg, Krabbe, Rørdam, Schmidt og Hammerich) stillede endvidere en Række Ændringsforslag til Lovforslagets øvrige Indhold, bl. a. angaaende Lægernes Stilling (deres Anmeldelsespligt m. v.). Mindretallet udtaler herom i Betænkningen, at det vel kan gaa med til Kontrollens Ophevelse, men „det er et Omraade, hvor der bør lovgives med stor Varsomhed, og man bør derfor, naar man afskaffer en Foranstaltning, hvis sanitære Nytte endnu hævdes af adskillige af de sagkyndige, i ethvert Fald ikke samtidig svække Midlerne til effektiv Bekæmpelse af de omhandlede Sygdomme; men Midlet hertil i første Række er utvivlsomt det at gøre Adgang til Lægehjæp og Helbredelse for de syge saa let som muligt. I den Henseende er der fra Lægstandens Side gennem „Medicinsk Selskab“ og „Københavns Lægeforening“ rejst meget stærke Indvendinger mod Loven, idet der fra Lægernes Side — efter Mindretallets Mening med Rette — hævdes, at Loven i sin nuværende Form vil svække Tillidsforholdet mellem Læge og Patient og skræmme de syge bort fra Lægen. Lægerne ønske ikke nogen Politimyndighed over de syge, og der er ingen Tvivl om, at de syge, der vide, at de ved at give sig ind under Lægebehandling *skulle* anmeldes og have politimæssige Tilhold fra Lægens Side og i det hele underkastes dennes Vilkaarlighed, i overmaade mange Tilfælde netop paa Grund af Sygdommens Karakter i det længst mulige ville afholde sig fra at søge Lægehjælp“. Ogsaa disse Ændringsforslag forkastedes. — Forkastet blev ligeledes et Ændringsforslag om at give det offentlige Ret til at imødegaa de Misbrug, som gøres ved tilsyneladende uskyldige Avertissementer i Blade. Endelig bemærker Mindretallet: „I et Forhold, hvor en passende Aarrækkes Erfaring maa have stor Betydning for Spørgsmaalet om, hvorvidt Lovgivningsmagten mere eller mindre fuldkomment har naaet sit Maal med Loven, findes en *Revisionsbestemmelse* at være meget paa sin Plads“, og Mindretallet foreslog derfor tilføjet: „Denne Lov forelægges til Revision inden 1. Januar 1912“. Ogsaa dette forkastedes. — Ved 3. Behandling forelaa et Forslag af Justitsministeren om ei-